

Župa svetog Dominika - Konjščina

fr. Domagoj Polanščak, OP - zamjenik Provincijala hrvatske dominikanske provincije i magistar novaka

Homilija na svetkovinu svetog Dominika povodom Dana Župe i Općine Konjščina

- 8. kolovoza 2023. -

U brojnim prisposodobama o Kraljevstvu Božjem Isus nam govori o našoj ulozi i odgovornosti u svijetu. U današnjem Evanđelju uspoređuje nas sa soli i svjetlošću: "Vi ste sol zemlje", "Vi ste svjetlost svijeta". Sol po sebi nema nikakve koristi od toga što je slana. Međutim, njezina slanoća potrebna je nečemu drugome - malo soli i hrana je ukusnija. Isus nas poziva da budemo sol koja će ovaj život učiniti ukusnijim, ljepšim, boljim. Ne poziva nas da presolimo zemlju ili da je pretvorimo u sol. Kršćanin ne uništava jednu stvar da bi stvorio drugu, nego oplemenjuje svijet u kojemu živi, tj. ono što postoji čuva u njegovoj jedinstvenosti i posebnosti, ali ga također čini boljim nego što jest.

Isus poziva svoje učenike da posiju sjeme Kraljevstva Božjeg u svakodnevnom životu, u kojemu se ljudi bore, muče, probijaju i djeluju na različite načine. Ne poziva ih da unose prosječnost, otrcanost, tromost, gundanje, prigovaranje, nego odvažnost, zanos, smisao, ljepotu, radost, ohrabrenje. Bez toga ljudski život je stvarnost bez okusa, nepodnošljiva, teška, dosadna, apsurdna, zatupljujuća.

To to je vaša odgovornost prema svijetu, to vam je povjereno, kaže Isus. Ako tu odgovornost ne preuzmete, ako to povjerenje ne opravdate, postat ćete suvišni, bit ćete bez okusa, drugi će vas odbaciti kao beskorisne: "Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze".

Umrijet ćete, ali ne od progonstva, nego od nevažnosti! Nevažnosti u očima svijeta koji vas je zaveo i iskoristio, a zatim prezreo i bacio u zaborav. Ako promašiš svoj život, a to znači ako se ne boriš za dobro koje si izabrao, umrijet ćeš od nevažnosti u očima drugih, prije ili kasnije. Ili kako je to lijepo rekao naš pjesnik Silvije Strahimir Kranjčević: "Mrijeti ti ćeš kad počneš sâm u ideale svoje sumnjati!".

Prema tome, najveća opasnost za kršćane nisu progoni, već naša bljutavost, osrednjost, tromost, mlakost, naša ravnodušnost... naša nevažnost. Slikovito govoreći, kad smo nevažni nitko ne želi dotaknuti skute naše haljine, nitko nas ne želi dodirnuti, nitko nam se ne želi približiti. Jednostavno rečeno, kao da više ne postojimo.

Sv. otac Dominik, utemeljitelj Reda propovjednika, čiju svetkovinu danas slavimo, nije bio nevažan čovjek. Štoviše, bio je i ostao "Sol zemlje" i "Svjetlost svijeta".

Nije lako i jednostavno govoriti o svecima, osobito o onima koji su nam bliski i poznati, kao što je braći dominikancima i sestrama dominikankama, blizak i poznat sv. Dominik. Mislimo da o njemu sve znamo i da je o njemu sve rečeno. Ipak, svaki put kad čitamo i slušamo o Dominiku, kao da nam se otvara neka nova stranica iz njegova života.

Dominik nije bio svet zato što su prilike njegova vremena bile povoljne za svetost. Nema povoljnog, ili, bolje rečeno, nepovoljnog vremena za svetost. Svijet XIII. stoljeća bio je svijet ljudi dobre volje, ali i svijet spletkaroša, grabežljivaca, nasilnika i lopova. Nažalost, niti u tadašnjoj Crkvi stanje nije bilo mnogo bolje - iznutra su je razdirali brojni heretički pokreti i raskalašen život dijela klera, dok je izvana bila uključena u krvave križarske ratove. To je, grubo govoreći, bilo Dominikovo životno okruženje. Koje je naše životno okruženje? Postoje li sličnosti s vremenom sv. Dominika? Sami prosudite.

U tom i takvom svijetu Dominik je, vođen evanđeoskim idealima, zdravim razumom i čovjekoljubljem, unosio ljubav, istinu i dobrotu. U tom i takvom svijetu Dominik je vjerovao, molio, mislio i djelovao. Nije živio niti u dalekoj prošlosti niti u dalekoj budućnosti, nego u sadašnjosti, tamo gdje je najteže živjeti, ali tamo gdje je jedino moguće sijati Božju riječ, bez opterećenja tko će i kad će ubirati plodove ovoga sisanja. Neke stvari jednostavno treba prepustiti Bogu i njegovoj providnosti.

Duhovni portret sv. Dominika ostavio nam je njegov neposredni nasljednik na čelu Reda propovjednika, bl. Jordan Saski. Prvo obilježje Dominikove ličnosti koje je Jordan zapazio bila je uravnoteženost njegova duha. Ova uravnoteženost izviralala je iz Dominikove molitve koja mu je darovala čvrstoću, postojanost i dubinu, oslobodila ga je dvoličnosti, darovala mu je snagu da se osjeća ugodno i kad je sam u svojoj ćeliji i kad je u društvu s drugim ljudima, i kad je s biskupom i običnim vjernicima, i kad je s braćom i sestrama i sa nevjernicima i hereticima.

U zajednici je Dominik uvijek bio dobro raspoložen - ugodan, familijaran, zračio je radošću, nije bio niti brbljavac niti šutljivac, njegove opaske i primjedbe nikada nisu vrijeđale, nego poticale i ohrabrivale. Volio je druge i bio je voljen od drugih. Bio je blizak svima, ali je također imao uz sebe ljude od osobitog povjerenja, kojima je govorio o svojim planovima, brigama i tajnama. Sestrama dominikankama znao je održati duhovni nagovor, ali isto tako popiti s njima čašu vina. Jednostavno govoreći, Dominik je bio čovjekoljubac, osoba na sliku Isusa Krista, prijatelj ljudi. Riječima i djelima očitovao se kao čovjek evanđelja, kao čovjek Radosne vijesti, kaže bl. Jordan.

Ovako je o Dominiku mogao govoriti samo netko tko ga je od srca volio. I doista, nema nikakve dvojbe da je bl. Jordan volio svojeg, ali i našeg duhovnog oca. I ne samo to, želio je da ga i budući naraštaji vjernika, dominikanki i dominikanaca zavole i da o njemu govore riječima "Naš sv. Dominik, naš sv. otac Dominik".

Svima nama želim da još više zavolimo Dominika i da budemo poput njega, svjesni vremena kojemu pripadamo i njegovih izazova, jednostavni i otvoreni prema svim ljudima, i što je možda najvažnije, ustrajni i postojani u molitvi. Amen!